

Súd: Krajský súd Banská Bystrica
Spisová značka: 13Co/405/2017
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6313206067
Dátum vydania rozhodnutia: 27. 09. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Danica Kočíčková
ECLI: ECLI:SK:KSBB:2019:6313206067.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Banskej Bystrici, v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Danice Kočíčkovej a sudcov JUDr. Amy Odalošovej a Mgr. Kataríny Katkovej, v právnej veci žalobcu: U. W., nar. XX. XX. XXXX, bytom C. Y. (právny nástupca pôvodne v žalobe označeného žalobcu), zastúpeného JUDr. Marianom Holým, advokátom, so sídlom B. Němcovej 1/A, 977 01 Brezno, proti žalovanému: Miroslav Pacera - AUTO PULZ, so sídlom Vagnárska 2, Brezno, IČO: 32 228 074, zastúpenému JUDr. Petrom Šramkom, advokátom, so sídlom Štúrova 51, 977 01 Brezno, o zaplatenie 2 570 € s príslušenstvom a iné, o odvolaní žalovaného proti rozsudku Okresného súdu Brezno č. k. 4C/336/2013-108 zo dňa 10. 10. 2016, takto

rozhodol:

I. Rozsudok okresného súdu **p o t v r d z u j e**.

II. Žalovaný je povinný zaplatiť žalobcovi náhradu trov odvolacieho konania v rozsahu 100 %, o výške ktorej rozhodne súd prvej inštancie samostatným uznesením.

o d ô v o d n e n i e :

1. Odvolaním napadnutým rozsudkom okresný súd uložil žalovanému povinnosť zaplatiť žalobcovi 2 570 € spolu s úrokom z omeškania vo výške 9,5 % ročne zo sumy 2 570 € od 13. 08. 2011 až do zaplatenia, do 3 dní od právoplatnosti rozsudku (o)proti vráteniu všetkých „zvyškov hrobu a pomníka, ktoré sa nachádzajú na cintoríne v lokalite Holý vrch v Helpe“. O trovách konania rozhodol okresný súd podľa ustanovenia § 255 ods. 1 zákona č. 160/2015 Z. z., Civilného sporového poriadku (ďalej len „CSP“) tak, že žalovanému uložil povinnosť nahradiť žalobcovi trovy konania, o výške ktorej bude rozhodnuté samostatným uznesením po právoplatnosti rozsudku. Zároveň okresný súd uložil žalovanému povinnosť zaplatiť za žalobu súdny poplatok vo výške 154 € na účet Okresného súdu Brezno, špecifikovaný vo výroku rozsudku, nakoľko žalobca, bol od platenia súdnych poplatkov oslobodený.

1.1 V odôvodnení predmetného rozsudku okresný súd uviedol, že (pôvodne v žalobe označený) žalobca sa žalobou podanou voči žalovanému domáhal, aby súd zaviazal žalovaného zaplatiť mu 2 570 € spolu s úrokom z omeškania vo výške 9,50 % ročne zo sumy 2 570 € od 13. 08. 2011 až do zaplatenia. V žalobe uviedol, že so žalovaným uzatvoril v roku 2010 ústnu zmluvu o zhotovení veci na zákazku, ktorá sa týkala zhotovenia náhrobného kameňa PARADISO a jeho osadenia na hrobe rodičov pôvodne v žalobe označeného žalobcu na cintoríne v Helpe, lokalita Holý vrch. V súlade s uvedenou zmluvou dodal žalovaný žalobcovi náhrobný kameň, ktorý na hrob aj osadil. Žalobca v žalobe uviedol, že náhrobný kameň vrátane jeho osadenia prevzal dňa 23. 08. 2010. V ten istý deň mu žalovaný doručil faktúru č. 2010, ktorú na mieste v hotovosti vyplatil v sume 2 570 €. Začiatkom apríla 2011 prišiel na cintorín v Helpe a zistil, že náhrobný kameň spadol a rozbil sa na niekoľko kusov. Túto skutočnosť oznámil žalovanému telefonicky ihneď po jej zistení niekedy od 01. 04. do 04. 04. 2011. Žalovaný mu sľúbil, že sa príde na vec pozrieť a bude ho kontaktovať. Keďže žalovaný následne nereagoval, poslal

mu pôvodne v žalobe označený žalobca listom zo dňa 27. 04. 2011 reklamáciu, ktorú odovzdal na pošte na prepravu ako doporučenú zásielku dňa 28. 04. 2011. Podľa potvrdenia pošty si žalovaný túto zásielku osobne prevzal 02. 05. 2011, no napriek tomu reklamáciu neriešil. Až dňa 16. 07. 2011 zaslal žalovaný pôvodne v žalobe označenému žalobcovi list, ktorým sa k uplatnenej reklamácií vyjadril. Vo vyjadrení uviedol, že reklamáciu riešil, avšak nemal mu dať ako vedieť. Dôvody reklamácie však žalovaný neuznal, čo odôvodnil tým, že k poškodeniu náhrobného kameňa na hrobe rodičov pôvodne v žalobe označeného žalobcu došlo v dôsledku nepriaznivých poveternostných podmienok. Na to si pôvodne v žalobe označený žalobca vyžiadal od Slovenského hydrometeorologického ústavu v Bratislave („SHMÚ“) vyžiadal správu o poveternostných podmienkach v Helpe v rozhodnom období. SHMÚ mu oznámil, že silná víchrica sa v lokalite Helpa , časť Holý vrch vyskytla dňa 07. 04. 2011. V uvedenej súvislosti poukázal pôvodne v žalobe označený žalobca na to, že to bolo až niekoľko dní potom, ako telefonicky nahlásil žalovanému reklamáciu.

1.2 Okresný súd v odôvodnení odvolaním napadnutého rozsudku ďalej uviedol, že na žalovanú sumu vydal platobný rozkaz č. k. 4C/366/2013-26 zo dňa 15. 10. 2013, ktorým vo výroku I. uložil žalovanému povinnosť zaplatiť žalobcovi sumu 2 570 € spolu s úrokom z omeškania vo výške 9,50 % ročne zo sumy 2 570 € od 13. 08. 2011 až do zaplataenia a nahradiť mu trovy právneho zastúpenia vo výške 218,12 €, všetko v lehote 15 dní od doručenia platobného rozkazu; vo výroku II. zaviazal žalovaného povinnosťou zaplatiť súdny poplatok za žalobu vo výške 154 € na účet okresného súdu, v lehote 15 dní od doručenia platobného rozkazu. Podaním doručeným okresnému súdu dňa 30. 10. 2013 podal žalovaný v zákonnej lehote odôvodnený odpor proti platobnému rozkazu č. k. 4C/366/2013-26 zo dňa 15. 10. 2013. V ňom uviedol, že ak by aj žalobca preukázal platnosť a účinnosť odstúpenia od zmluvy, žaloba procesne neobstojí, pretože ide o synalagmatický záväzok zo zaniknutej zmluvy, a to bez petitu, v ktorom by bol zároveň žalobca zaviazaný vydať žalovanému to, čo od žalovaného prijal. Žaloba ako taká podľa žalovaného neobstojí a súd by ju mal zamietnuť. Zdôraznil, že nie je pravdivé tvrdenie žalobcu, že náhrobný kameň sa zničil. Preto navrhol, aby súd žalobu ako nedôvodnú zamietol a zároveň si uplatnil aj nárok na náhradu trov konania. V písomnom podaní zo dňa 10. 12. 2013 sa žalobca vyjadril k podanému odporu žalovaného proti platobnému rozkazu, pričom uviedol, že žalovaný neuviedol žiadne skutočnosti, ktorými by mala byť spochybnená platnosť a účinnosť odstúpenia od zmluvy. Napriek jeho výzve si žalovaný zvyšky náhrobného kameňa neprevzal a tieto sú naďalej voľne prístupné na cintoríne v Helpe, kde si ich môže prevziať. V uvedenej súvislosti žalobca v odpore proti platobnému rozkazu uviedol, že žalovanému prekáža iba to, že petit žaloby neodráža existenciu synalagmatického záväzku medzi stranami sporu. Odstúpením od zmluvy došlo k zániku zmluvy od samého počiatku podľa § 48 ods. 2 zákona č. 40/1964 Zb., Občianskeho zákonníka (ďalej aj „OZ“) a podľa § 457 OZ, každý je povinný vrátiť druhému všetko, čo podľa zmluvy dostal. Žalobca v konaní preukázal, že žalovaného vyzval na prevzatie zvyškov náhrobného kameňa, čo však žalovaný napriek výzve neurobil. S tvrdením žalovaného, že zánikom zmluvy došlo pri postupe podľa § 457 OZ k vzniku nového synalagmatického záväzku, žalobca súhlasil, zároveň však uviedol, že je zrejmé, že iba jeden z účastníkov synalagmatického záväzkového vzťahu (žalobca) bol pripravený si svoju povinnosť z neho vyplývajúcu splniť, pričom na súčinnosť a splnenie povinnosti vyplývajúcej zo synalagmatického záväzku vyzval aj žalovaného ako zhotoviteľa náhrobného kameňa. V závere vyjadrenia k odporu proti platobnému rozkazu žalobca uviedol, že v záujme splnenia všetkých procesných náležitostí žaloby mení petit pôvodne podanej žaloby tak, že žiada, aby súd po vykonanom dokazovaní vydal rozsudok, ktorým zaviazá žalovaného zaplatiť mu sumu 2 570 € Eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 9,50 % ročne zo žalovanej sumy od 13. 08. 2011 až do zaplataenia proti vráteniu náhrobného kameňa, do 3 dní od právoplatnosti rozsudku.

1.3 Prvým rozsudkom vydaným v tejto veci (č. k. 4C/366/2013-54 zo dňa 25. 08. 2014) okresný súd uložil žalovanému povinnosť zaplatiť žalobcovi sumu vo výške 2 570 € spolu s úrokom z omeškania vo výške 9,5 % ročne zo sumy 2 570 € od 13. 08. 2011 až do zaplataenia, do troch dní od právoplatnosti rozsudku (výrok I.); zároveň okresný súd uložil žalobcovi povinnosť do 3 dní od právoplatnosti rozsudku vrátiť žalovanému všetky zvyšky náhrobného kameňa PARADISO, ktoré sa nachádzajú na cintoríne v Helpe, lokalita Holý Vrch s tým, že žalovaný je povinný tieto zvyšky, do troch dní od právoplatnosti rozsudku si od žalobcu prevziať (výrok II.). Vo výroku III. okresný súd uložil žalovanému povinnosť nahradiť žalobcovi trovy konania spočívajúce v trovách právneho zastúpenia vo výške 469,82 € na účet špecifikovaný vo výroku rozsudku. Proti predmetnému rozsudku okresného súdu podal žalovaný odvolanie. Krajský súd v Banskej Bystrici uznesením č. k. 13Co/1444/2014-76 zo dňa 31. 03. 2016 rozsudok súdu prvej inštancie zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie. Na základe dokazovania vykonaného po zrušení a vrátení veci Krajským súdom v Banskej Bystrici okresný súd dospel k záveru, že ústna zmluva o zhotovení veci na

zákazku, uzavretá medzi žalobcom a žalovaným je zmluvou spotrebiteľskou, kde žalovaný s poukazom na predmet svojej činnosti vystupuje v pozícii dodávateľa podľa § 52 ods. 3 Občianskeho zákonníka a žalobca v postavení spotrebiteľa v zmysle § 52 ods. 4 Občianskeho zákonníka. Zväzkovoprávny vzťah medzi žalobcom a žalovaným bol založený, ako vyplýva zo skutočností uvádzaných jeho zmluvnými stranami, v súlade s ustanoveniami § 631 až § 644 OZ, t. j. ide o zmluvu o zhotovení vecí na zákazku uzatvorenú v ústnej forme. Obsahom zväzkovoprávneho vzťahu bola povinnosť žalovaného ako zhotoviteľa zhotoviť vec - náhrobný kameň PARADISO v zmysle § 644 Občianskeho zákonníka podľa objednávky právneho predchodcu žalobcu ako objednávateľa a povinnosť žalobcu v zmysle § 644 Občianskeho zákonníka zaplatiť žalovanému cenu za zhotovenie vecí. Žalobca prevzal objednaný náhrobný kameň PARADISO dňa 23. 08. 2010 a v ten istý deň mu žalovaný doručil aj faktúru č. 2010, pričom žalobca mu cenu vecí zhotovenej na zákazku, vyfakturovanú predmetnou faktúrou vo výške 2 570 € uhradil na mieste v hotovosti. Začiatkom apríla 2011 došlo k pádu a rozbitiu náhrobného kameňa na niekoľko kusov. Žalobca v podaní zo dňa 27. 04. 2011 upozornil žalovaného na to, že v dňoch od 01. do 04. 04. 2011 si u neho uplatnil telefonicky reklamáciu na náhrobný kameň a jeho osadenie, ktorého zhotovenie si u neho objednal a ktorý bol v mesiaci august 2010 osadený na hrobovom mieste rodičov pôvodne v žalobe označeného žalobcu na cintoríne v Heľpe, lokalita Suchý vrch. V predmetnom podaní žalobca ďalej uviedol, že v dôsledku nekvalitne vykonanej práce sa náhrobný kameň rozpadol na niekoľko kusov. Na jeho predošlé reklamácie žalovaný žiadnym spôsobom nereagoval, a preto opätovne žiadal, aby žalovaný reklamáciu preveril a vybavil v súlade so zákonom - uvedené podanie žalovaný prevzal dňa 02. 05. 2011. Žalovaný sa v podaní zo dňa 16. 07. 2011, označenom ako „odpoveď na váš list/reklamáciu/“ vyjadril k uplatneným reklamáciám žalobcu. Uviedol, že ho mrzí, že v dôsledku poveternostných podmienok došlo k poškodeniu náhrobného kameňa. Ďalej uviedol, že je ochotný pristúpiť k oprave náhrobného kameňa, ale len po dohode oboch strán. Následne listom zo dňa 27. 07. 2011 žalobca odstúpil od zmluvy a súčasne vyzval žalovaného, aby mu oznámil termín demontáže a prevzatia náhrobného kameňa, a to do 12. 08. 2011 a aby mu vrátil zaplatenú cenu za zhotovenie predmetného náhrobného kameňa. Žalovaný na výzvy žalobcu na vrátenie zaplatenej ceny náhrobného kameňa a prevzatie náhrobného kameňa nereagoval. Žalobcovi tak vznikol nárok na vrátenie sumy vo výške 2 570 €, ktorá predstavuje cenu náhrobného kameňa, vrátane jeho osadenia, tak ako bola vyúčtovaná žalovaným faktúrou č. 2010, ktorú žalobca uhradil žalovanému dňa 23. 08. 2010. Keďže žalovaný dlžnú sumu žalobcovi aj napriek jeho opakovaným výzvam ani len čiastočne neuhradil, okresný súd rozhodol tak, že zaviazal žalovaného, aby ju zaplatil žalobcovi v lehote 3 dní od právoplatnosti rozsudku a zároveň v súlade s vyššie uvedenými skutočnosťami zaviazal žalobcu, aby vrátil žalovanému všetky zvyšky predmetného náhrobného kameňa a pomníka, ktoré sa nachádzajú na cintoríne v Heľpe, lokalita Holý vrch. Pokiaľ si žalobca uplatnil aj nárok na zaplatenie úrokov z omeškania, pretože mu žalovaný dlžnú sumu vo výške 2 570 € neuhradil v lehote stanovenej v odstúpení od kúpnej zmluvy zo dňa 27. 07. 2011, okresný súd v odôvodnení odvolaním napadnutého rozsudku uviedol, že nezaplatením dlžnej sumy do dňa jej splatnosti uvedeného v odstúpení od zmluvy zo dňa 27. 07. 2011, sa žalovaný v súlade s § 517 ods. 1, 2 OZ dostal do omeškania, preto vznikol žalobcovi aj nárok na úrok z omeškania v súlade s § 517 ods. 1, 2 OZ a nariadením vlády SR č. 87/1995 Zb.

2. Proti predmetnému rozsudku súdu prvej inštancie sa žalovaný odvolal a v odvolaní uviedol, že proti celému rozsudku súdu prvej inštancie podáva odvolanie, ktoré odôvodňuje tým, že v konaní na súde prvej inštancie došlo k vadám, ktoré majú za následok nesprávne rozhodnutie vo veci a tiež tým, že súd prvej inštancie vec nesprávne právne posúdil. Ďalej uviedol, že pôvodne v žalobe označený žalobca zomrel, pričom ani po zrušujúcom rozhodnutí odvolacieho súdu nebol vymedzený petit žaloby tak, aby súd prvej inštancie mohol žalobe vyhovieť. Výrok rozsudku v časti I. je podľa žalovaného zmätočný a prakticky nevykonateľný v tom, že súd na jednej strane ukladá žalovanému povinnosť zaplatiť žalobcovi žalovanú sumu spolu s príslušenstvom, v lehote troch dní od právoplatnosti rozsudku, a to proti vráteniu „všetkých zvyškov hrobu a pomníka, ktoré sa nachádzajú na cintoríne v lokalite Holý Vrch v Heľpe...“. Definícia vrátenia predmetu zrušenej zmluvy podľa žalovaného absolútne neobstoja a je zmätočná v tom zmysle, že v uvedenej lokalite sa nachádza značné množstvo zvyškov hrobov a náhrobných kameňov a ani pojem všetkých nijako nešpecifikuje čo ... a nie je zjavné ani kto...a komu... by mal žalobcovi vrátiť. Podľa názoru žalovaného takto formulovaný petit žaloby, prenesený do výrokovej časti odvolaním napadnutého rozsudku súdu prvej inštancie nemôže spĺňať požiadavky synalagmatického zväzku, tak ako to vyplýva z príslušnej judikatúry a súdnej praxe. Navrhol, aby odvolací súd odvolaním napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie zmenil tak, že žalobu zamietne.

3. K obsahu odvolania žalovaného sa žalobca písomne vyjadril a vo vyjadrení uviedol, že nesúhlasí s tvrdeniami žalovaného uvedenými v jeho odvolaní proti rozsudku súdu prvej inštancie. Odvolaním napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie považuje v celom rozsahu za vecne správny a zákonný. Súd vykonal dokazovanie v navrhovanom a dostatočnom rozsahu, správne zistil skutkový stav veci a vec správne právne posúdil. Výrok rozsudku ukladá vzájomné práva a povinnosti na plnenie zo zrušenej zmluvy (o zhotovení veci na zákazku) obidvom účastníkom, a to vrátenie ceny oproti vráteniu všetkých zvyškov náhrobného kameňa. Výrok odvolaním napadnutého rozsudku súdu prvej inštancie jednoznačne dostatočným spôsobom odráža synalagmatický záväzok účastníkov konania, ktorý vznikol z odstúpenia od zmluvy. Je tiež nepochybné, komu sú tieto povinnosti uložené, teda len a výhradne žalobcovi a žalovanému. Pre nikoho iného nie je toto súdne rozhodnutie záväzné a nemôže byť ním ani uložená povinnosť žiadnej inej osobe. Podľa názoru žalobcu je celkom samozrejmé, že žalovaný musí žalobcovi vydať tie zvyšky náhrobného kameňa, ktoré mu dodal. Tento vzťah vyplýva zo zrušenej zmluvy o dielo (o zhotovení veci na zákazku) a tiež zo zákona (§ 457 OZ). Z toho musí byť podľa žalobcu nepochybne obom stranám sporu zrejmé, čo je predmetom vrátenia. Z priebehu konania pred súdom prvej inštancie a z vykonaných dôkazov je zrejmé, že žalovaný osadil zhotovený náhrobný kameň priamo na cintoríne v Heľpe v lokalite Holý Vrch. Žalobca dodané časti náhrobného kameňa z tohto cintorína a ani priamo z hrobového miesta doposiaľ neodstránil a nachádzajú sa na tom istom mieste, na ktoré ich dodal žalovaný ako zhotoviteľ. Nie je teda zrejmé, v čom považuje žalovaný výrok prvoinštančného súdu za nezrozumiteľný a nevykonateľný. Žalobca využil svoje zákonné právo odstúpiť od zmluvy po tom, čo žalovaný ako dodávateľ nevybavil uplatnené nároky z väd náhrobného kameňa v zákonnej lehote. V odstúpení od zmluvy vyzval žalobca žalovaného, aby mu vrátil uhradenú cenu za zhotovenie a osadenie náhrobného kameňa. Požiadal tiež žalovaného, aby mu oznámil termín, kedy príde náhrobný kameň demontovať a prevziať ho. Je teda zrejmé, že žalobca bol pripravený splniť si svoje povinnosti, ktoré mu z odstúpenia od zmluvy vyplývali. Žalovaný však povinnosť vydať prijaté plnenie a prijať ním dodané plnenie odmietol, resp. na výzvy žalobcu ani nereagoval. Žalobca v odstúpení od zmluvy zo dňa 27. 07. 2011 určil lehotu na plnenie a žalovanému oznámil termín prevzatia dodaného plnenia do 12. 08. 2011, pričom sám bol pripravený splniť si svoju povinnosť vydať žalovanému zvyšky náhrobného kameňa. V lehote určenej na plnenie žalovaný žiadnym spôsobom nereagoval, preto sa po uplynutí lehoty na plnenie zo synalagmatického záväzku dostal do omeškania, ktoré sa začalo dňa 13. 08. 2011. Súd prvej inštancie teda správne a v súlade so zákonom určil vznik omeškania žalovaného so splnením zákonnej povinnosti a uložil mu povinnosť zaplatiť aj úroky z omeškania v zákonnej výške od tohto termínu až do zaplatenia. Súd prvej inštancie správne postupoval aj v prípade, že žalovaného zaviazal nahradiť žalobcovi všetky trovy konania s tým, že účelnosť jednotlivých úkonov právnej služby bude posudzovaná až pri rozhodovaní o výške týchto trov po právoplatnosti rozhodnutia vo veci samej. V závere vyjadrenia k odvolaniu žalovaného právny nástupca pôvodne v žalobe označeného žalobcu uviedol, že ako dedič a právny nástupca žalobcu je pripravený plniť svoje povinnosti vyplývajúce z odstúpenia od zmluvy v rovnakom rozsahu, ako pôvodný žalobca. Zmyslom a účelom tohto konania je vrátenie ceny náhrobného kameňa a odstránenie jeho zvyškov. Následne by potom bolo možné „dať zhotoviť nové osadenie hrobu kameňom a pomníkom pre rodičov zosnulého pána Fil'a“.

4. Krajský súd v Banskej Bystrici ako súd odvolací (§ 34 CSP) prejednal odvolanie žalovaného v rozsahu a z dôvodov daných ustanovením § 379 a § 380 CSP, bez nariadenia pojednávania podľa ustanovenia § 385 ods. 1 CSP (a contrario) a odvolaním napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie ako vecne správny podľa ustanovenia § 387 ods. 1, 2 CSP potvrdil.

5. Predmetom odvolacieho konania je preskúmanie správnosti záverov súdu prvej inštancie z hľadiska odvolacích námietok žalovaného, ktorý v odvolaní namietal, že rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci (§ 365 ods. 1 písm. h) CSP) a že súd prvej inštancie sa dopustil väd konania, ktoré majú za následok nesprávne rozhodnutie vo veci (§ 365 ods. 1 písm. d) CSP) a to konkrétne: a) žalobca ani po zrušujúcom rozhodnutí odvolacieho súdu nevymedzil petit žaloby tak, aby sa dalo na jeho základe rozhodnúť a b) výrok rozsudku súdu prvej inštancie, do ktorého je premietnutý petit žaloby obsahujúci synalagmatický záväzok je zmätočný a nevykonateľný, pretože nie je z neho zrejmé kto, komu a v akom rozsahu má uloženú povinnosť plniť. Okrem uvedených odvolacích námietok žalovaný v odvolaní súdu oznámil, že žalobca zomrel.

6. Podľa ustanovenia § 379 CSP, odvolací súd je rozsahom odvolania viazaný okrem prípadov, ak a) od rozhodnutia o napadnutom výroku závisí výrok, ktorý odvolaním nebol dotknutý,

- b) ide o nerozlučné spoločenstvo podľa § 77 a odvolanie podal len niektorý zo subjektov,
c) určitý spôsob usporiadania vzťahu medzi stranami vyplýva z osobitného predpisu.

7. Podľa ustanovenia § 380 ods. 1 a 2 CSP, odvolací súd je odvolacími dôvodmi viazaný. Na vady, ktoré sa týkajú procesných podmienok, príhľadne odvolací súd, aj keď neboli v odvolacích dôvodoch uplatnené.

8. Pokiaľ ide o informáciu žalovaného uvedenú v odvolaní o tom, že žalobca zomrel (bez uvedenia dátumu úmrtia žalobcu) odvolací súd uvádza, že zo spisu vypláva, že súd prvej inštancie na základe uvedenej informácie vykonanou lustráciou v Sociálnej poisťovni zistil, že žalobca skutočne zomrel, a to až potom, čo okresný súd odvolaním napadnutým rozsudkom rozhodol (10. 10. 2016) - dňa 12. 10. 2016. Následne súd prvej inštancie zistil pod akou spisovou značkou je vedené dedičské konanie po poručiteľoviXXX a kto je súdnym komisárom v predmetnej dedičskej veci za účelom zistenia okruhu dedičov (č. I. 131 spisu). Uznesením č. k. 4C/366/2013-140 zo dňa 02. 12. 2016 okresný súd rozhodol o prerušení konania až do právoplatného skončenia dedičského konania po poručiteľovi U. C., vedeného na Okresnom súde Brezno pod sp. zn. 8D/323/2016; uznesením č. k. 4C/366/2013-153 zo dňa 18. 09. 2017 Okresný súd Brezno podľa ustanovenia § 63 CSP rozhodol, že v konaní pokračuje s dedičom pôvodne v žalobe označeného žalobcu - s W., nar. XX., bytom C.. Z uvedeného vyplýva, že to, že súd prvej inštancie konal a rozhodol ešte s pôvodne v žalobe označeným žalobcom nezakladá vadu konania, ktorá by mala za následok nesprávne rozhodnutie vo veci a ktorá by bola dôvodom na zrušenie odvolaním napadnutého rozhodnutia, pretože, tak ako bolo vyššie uvedené, pôvodne v žalobe označený žalobca zomrel až dňa 12. 10. 2016 a súd prvej inštancie odvolaním napadnutým rozsudkom rozhodol dňa 10. 10. 2016.

9. Po preskúmaní správnosti záverov súdu prvej inštancie z hľadiska odvolacích námietok žalovaného odvolací súd uvádza, že pokiaľ ide o odvolaciu námietku žalovaného uplatnenú v zmysle ustanovenia § 365 ods. 1 písm. h) CSP, tak žalovaný v odvolaní neuviedol v čom konkrétne podľa jeho názoru spočíva nesprávne právne posúdenie veci súdom prvej inštancie. V uvedenej súvislosti odvolací súd uvádza, že právnym posúdením veci je podľa ustálenej rozhodovacej praxe činnosť súdu, pri ktorej zo skutkových zistení vyvodzuje právne závery a na zistený skutkový stav aplikuje konkrétnu právnu normu. Nesprávne právne posúdenie je chybná aplikácia práva na zistený skutkový stav; dochádza k nej vtedy, ak súd nepoužil správny (náležitý) právny predpis alebo ak síce aplikoval správny právny predpis, nesprávne ho ale interpretoval alebo ak zo skutkových záverov vyvodil nesprávne právne závery.

9.1 Po preskúmaní správnosti záverov súdu prvej inštancie z hľadiska uvedenej odvolacej námietky žalovaného odvolací súd uvádza, že z obsahu odôvodnenia odvolaním napadnutého rozsudku súdu prvej inštancie jasne a zreteľne vyplýva, že súd prvej inštancie správne ustálil, že v dôsledku odstúpenia od zmluvy o zhotovení veci na zákazku žalobcom vznikol v zmysle ustanovenia § 457 Občianskeho zákonníka medzi stranami sporu nový synalagmatický záväzok, ktorého obsahom je povinnosť každého z účastníkov zrušenej zmluvy vrátiť druhému účastníkovi všetko, čo podľa nej dostal.

9.2 Pôvodne v žalobe označený žalobca v zmysle právneho názoru odvolacieho súdu uvedeného v jeho zrušujúcom uznesení č. k. 13Co/1444/2014 zo dňa 31. 03. 2016, (kde odvolací súd okrem iného s odkazom na rozhodnutie NS SR sp. zn. 3Cdo/115/2008 z 26. 02. 2009 uviedol, že petit žaloby podanej v zmysle § 457 OZ je potrebné naformulovať tak, aby bol v ňom obsiahnutý synalagmatický záväzok strán sporu, to znamená, že pokiaľ žalobný návrh neobsahuje aj povinnosť žalobcu vrátiť žalovanému to, čo žalovaný žalobcovi pred odstúpením od zmluvy plnil, žaloba nemôže byť úspešná) v podaní zo dňa 09. 09. 2016 navrhol, aby súd pripustil zmenu petitu žaloby tak, že v zmenenom petite bude obsiahnutý synalagmatický záväzok obidvoch strán sporu. Uznesením vyhláseným do zápisnice o pojednávaní konanom na okresnom súde dňa 19. 09. 2016 okresný súd navrhnutú zmenu petitu žaloby pripustil.

9.3 Z obsahu odôvodnenia odvolaním napadnutého rozsudku súdu prvej inštancie vyplýva, že súd prvej inštancie k záveru o tom, že medzi právnym predchodcom žalobcu a žalovaným bola uzatvorená zmluva o zhotovení veci na zákazku dospel na základe zistených skutkových okolností, ktoré vyplynuli z vykonaného dokazovania. Z obsahu spisu nevyplýva, že by súd prvej inštancie nevykonal niektorý z navrhnutých dôkazov, resp. že by nevykonal taký dôkaz, ktorého nevykonanie by viedlo k nesprávnym skutkovým zisteniam a k následnému nesprávnemu právnemu posúdeniu veci. Na správne zistený skutkový stav súd prvej inštancie aplikoval správne ustanovenia zákona, jednak ustanovenia týkajúce sa

zhotovenia veci na zakazku, ale aj ustanovenia, ktoré upravujú odstúpenie od zmluvy, a to tak osobitného charakteru (§ 648 ods. 2 OZ) ako aj všeobecného charakteru (§ 48 OZ) a zároveň správne aplikoval aj ustanovenie § 457 Občianskeho zákonníka, keď dospel k nespornému záveru, že tak žalobca ako aj žalovaný na základe zrušenej zmluvy o zhotovení veci na zakazku druhému účastníkovi zmluvného vzťahu plnil. Z uvedeného je zrejmé, že žalovanému vznikol záväzok vrátiť žalobcovi zaplatenú cenu za zhotovenie a osadenie náhrobného kameňa a žalobcovi vznikol voči žalovanému záväzok vrátiť zvyšky náhrobného kameňa.

9.4 Pokiaľ ide o odvoláciu námietku žalovaného týkajúcu sa zmätočnosti a nevykonateľnosti výroku rozsudku súdu prvej inštancie, odvolací súd poukazuje na to, že žalobca vo vyjadrení k odvolaniu žalovaného správne uviedol, že to kto a komu má plniť a čo má plniť je dané obsahom záväzkovoprávneho vzťahu medzi žalobcom a žalovaným; nikto iný účastníkom tohto vzťahu nie je, tzn. že rozsudok súdu je záväzný len vo vzťahu k žalobcovi a žalovanému, pričom z obsahu ich vzájomného synalagmatického záväzku je zrejmé, kto, komu a čo má plniť. Preto sa nemožno stotožniť s odvolacou námietkou žalovaného o nevykonateľnosti a zmätočnosti výroku rozsudku súdu prvej inštancie, ktorú (odvoláciu námietku) považuje odvolací súd za obštruktívnu, vedúcu k snahe vyhnúť sa plneniu.

10. Na základe uvedených skutočností odvolací súd odvolaním napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie podľa ustanovenia § 387 ods. 1, 2 CSP, tak ako bolo vyššie uvedené, potvrdil.

11. O trovách odvolacieho konania rozhodol odvolací súd podľa ustanovenia § 396 ods. 1 CSP v spojení s ustanovením § 255 ods. 1 CSP tak, že žalovaný je povinný zaplatiť žalobcovi náhradu trov odvolacieho konania v rozsahu 100 %, o výške ktorej rozhodne súd prvej inštancie v zmysle ustanovenia § 262 ods. 2 CSP samostatným uznesením.

12. Toto rozhodnutie prijal senát odvolacieho súdu pomerom hlasov členov senátu 3 : 0 (§ 393 ods. 2 druhá veta CSP).

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania, t. j. ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje a podpisu uvedie, tiež proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh - § 428 CSP).